

Projekt

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Białegostoku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) uchwała się, co następuje:

- § 1. Nadaje się Honorowe Obywatelstwo Miasta Białegostoku Panu Pawłowi Bogdanowi Adamowiczowi.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Lukasz Prokorym

UZASADNIENIE

Paweł Bogdan Adamowicz urodził się w Gdańsku, 2 listopada 1965 roku, jako syn Teresy i Ryszarda Adamowiczów, którzy po wojnie zostali przesiedleni do Gdańska z Wileńszczyzny. W latach 1980-1984 uczęszczał do I Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w Gdańsku. W szkole średniej włączył się w konspirację solidarnościową. Był kolporterem prasy i wydawnictw podziemnych. W latach 1984 – 1986 był współwydawcą i drukarzem podziemnego uczniowskiego pisma „Jedynka”. W latach 1984-1989 studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.

Podczas strajku solidarnościowego studentów Uniwersytetu Gdańskiego w 1988 r. był przewodniczącym Studenckiego Komitetu Strajkowego. Jako student pracował w legendarnej spółdzielni Techno-Service. Od 1989 r. przez dziewięć lat zatrudniony był na Uniwersytecie Gdańskim jako asystent w Katedrze Historii i Prawa Polskiego, w latach 1990-1993 był prorektorem UG, a w 1996 r. został radcą prawnym.

Paweł Bogdan Adamowicz od samego początku uczestniczył w narodzinach samorządności i w procesie transformacji ustrojowej Polski, m.in. prowadząc szkolenia z zakresu samorządu terytorialnego w ramach Komitetów Obywatelskich „Solidarności”, czy też jako współzałożyciel Kongresu Liberalno-Demokratycznego w 1990 r. W tym samym roku po raz pierwszy został radnym Miasta Gdańska z listy Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” i jednocześnie delegatem Miasta Gdańska do Sejmiku ówczesnego Województwa Gdańskiego.

W drugiej kadencji (1994-1998) zasiadał w Radzie Miasta jako radny z listy Unii Wolności.

Gdy w 1998 r. koledzy i koleżanki z rady wybrali go na prezydenta Gdańska - miał 33 lata.

W 2002 r. Paweł Bogdan Adamowicz współzakładał Platformę Obywatelską i w tym samym roku, w pierwszych wyborach bezpośrednich na stanowisko prezydenta Gdańska, uzyskał 72 proc. poparcie mieszkańców (II tura wyborów). W ostatnią, szóstą kadencję prezydencką (listopad 2018 r.) wszedł z wynikiem blisko 65 proc. głosów w II turze.

Uczestniczył w pracach międzynarodowych gremiów m.in. w: Komitecie Regionów UE, międzynarodowym forum miast Eurocities, European Association for Local Democracy (stowarzyszenie organizujące agencje demokracji lokalnej w miastach i gminach krajów Partnerstwa Wschodniego).

Angażował się w rozwój polskich miast. W roku 2007 prezydenci największych polskich miast wybrali go na prezesa zarządu Unii Metropolii Polskich, funkcję tę sprawował do 2015 r. Był orędownikiem spraw metropolitalnych nie tylko na polu lokalnym, ale także krajowym i zagranicznym. Jego doświadczenia i pomysły w zakresie współpracy między polskimi miastami stanowią inspirację do dalszych prac nad umacnianiem samorządności w Polsce.

13 stycznia 2019 r. podczas finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, tuż przed godz. 20 zaatakował go nożownik, zadając mu trzy ciosy. Zmarł w poniedziałek, 14 stycznia 2019 r. Miał niespełna 54 lata.

Pan Paweł Bogdan Adamowicz Prezydent Miasta Gdańska był wybitnym polskim samorządowcem, który swoim życiem udowodnił, czym jest oddanie i poświęcenie dla spraw publicznych, był człowiekiem

wolności i solidarności. Pozostanie wzorem samorządowca, człowieka czynu oraz niedoścignionym przykładem służby miastu i jego mieszkańcom.